

Думите на свободата Мветиана Тенева, 7^а

Скъпи българи от миналото и днес,
Пиша това писмо, защото искам да изразя
своето мнение за свободата нещо, което
днес приемаме за нормално, но в миналото
е било мекта. Когато се връщам към
събитията от 1876 година, си давам
сметка, че свободата не е дошла лесно. Тя е
извоювана с много смелост, страдание и
жертви.

За мен борбата за свобода не е просто
историческо събитие, което усим в училище.
Това е доказателство, че един народ може
да се изправи срещу несправедливостта,
дори когато шансовете не са на негова
страна. Българите през 1876 година са
знаели, че може да загубят всичко, но
въпреки това са избрали да се борят. Това
показва колко силно са вярвали в правото
си да бъдат свободни.

Днес свободата има различно значение.
Ние не живеем под турска власт и не водим
битки, както са го правили нашите
предци. Но това не означава, че свободата
не е важна. За мен тя означава да
мога да говоря свободно, да изразявам
мнението си, да уча и да избирам
каков човек да става. Свободата е
възможността да живееш без страх
и да следваш мечтите си. Точно така
обаже ние не очакваме това, което

имаме. Свикнали сме със свободата и я приемаме за нещо дадено. Рядко се замисляме, че тя е резултат от жертвите на много хора преди нас. Свободата не е нещо, което просто съществува, тя трябва да се пази и защитава всеки ден, дори и с малки действия.

Свободата е ценност и днес, защото без нея човек не може да живее истински. Тя ни дава право да бъдем различни, да имаме мнение и да се развиваме. Но свободата върви заедно с отговорността. Ако не я използваме правилно, ако не уважаваме другите и не се интересуваме от обществото в което живеем, тогава тя губи своя смисъл.

Ако можех да се върна назад във времето и да говоря с българите от 1976 година, бих им казала, че тяхната жертва не е била напразна. Тях им благодарила за смелостта и за това, че са избрали да се борят, въпреки страха и несигурността. Тя са дали пример какво означава истинска обич към родната.

Тях им казала също, че днес България е свободна държава, и че техният подвиг се помни. Но бих признала и нещо трудно, че кие не винаги ценят достатъчно тази свобода. Често се оплакваме, без да

се замислим колко по-тежък е бил техният живот. Затова тяхната история трябва да ни напомня да бъдем по-отговорни и по-смели.

А към съвременните хора бих казала, че свободата не е нещо, което трябва да приемаме за даденост. Тя не е просто дума, а отговорност. Всеки от нас трябва да доприкаса с нещо, с гестност, с уважение към другите и с грижа за обществото. Ако искаме да сме достойни за тези, които са се борили за нас, трябва да напзим свободата си и да я използваме разумно. Свободата е една от най-важните ценности, които имаме днес. Тя не е просто част от историята, а нещо, което трябва да съществува и в нашето ежедневие. Миналото ни учи, че свободата се постига трудно, но може лесно да бъде загубена, ако не я ценим.

Затова ние, хората днес, трябва да помним подвига на българите от 1976 година и да се стремим да бъдем достойни за тях.

Свободата не означава само права, но и задължения, да бъдем гестни, отговорни и активни граждани.

В края сметка свободата започва от самите нас, от нашите избори, от нашето отношение към другите и към света около нас. Ако я напзим и ценим, тя ще продължи да съществува и за бъдещите поколения.